

[Kaj Hansen.]

at det i og for sig var det rigtige at udsætte denne lovgivnings ikrafttræden, men da der ikke er udsigt til, at der kan skabes et flertal i folketinget osv., så opfordrer man nu til at forkaste, at disse love skal udsættes.

Det forekommer mig ikke igennem alle de afstemninger, vi har været igennem i de sidste dage, at fremskridtspartiet har lagt noget sådant for dagen og kun ville stemme rigtigt, hvis der var mulighed for at skabe flertal i denne sal. Det er jo en helt ny problemstilling.

Jeg vil gerne sige, at det dér med at ligge i baghjulet på os og foregive, at man vil varetage lejernes interesser, det holder jo ikke. Det kommer meget klart til udtryk her om et øjeblik, for når fremskridtspartiet stemmer imod dette forslag, så har de klart tilkendegivet, hvad den tidligere ordfører for fremskridtspartiet, fru Kirsten Jacobsen, også mange gange har givet udtryk for fra denne talerstol. Det er først og fremmest ejendomsbesiddernes interesser, fremskridtspartiet varetager.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Hr. Kaj Hansens fremstilling er i bund og grund forkert. Forholdet er det, at i langt de fleste af landets kommuner har vi i øjeblikket og har i flere år haft et frit boligmarked. Det gælder 215 af landets 277 kommuner. Hvis folketinget kunne tage sig sammen til at gennemføre et frit boligmarked nu eller over en ganske kort årrække, så ville der ske det, at der i de regulerede områder, i de 62 kommuner, ville ske en lejestigning, hvorved huslejeniveauet nærmede sig op imod det lejeniveau, der gælder i de 215 kommuner. Og huslejeniveauet i de 215 kommuner er på ingen måde præget af spekulation, af huslejeviduser o. lign.; tværtimod. Dé har lejere og udlejere sammen kunnet aftale et lejeniveau, som er rimeligt og retfærdigt, hvor huslejeniveauet er afhængigt af kvalitet, af beliggenhed og faciliteter.

Folketinget begår den katastrofale fejl, at folketinget lever i den illusion, at man tror, at man er i stand til gennem indviklede sæt af regler at fastsætte noget, der virker bedre og er retfærdigere end det, lejere og udlejere selv kan aftale sig frem til. Derfor har man nu gennemført den omkostningsbestemte husleje, hvorved man i virkeligheden sørger

for, at der lægges et meget højt maksimalt lejeniveau, som vil være retningsgivende for huslejeudviklingen også i de uregulerede områder. Det, vi nu kommer til at opleve, er, at lejestigninger vil slå igennem først i de regulerede områder, men derefter vil de slå igennem i de uregulerede områder, sådan at det, der egentlig var tænkt som maksimalpriser på husleje, nemlig den omkostningsbestemte husleje, vil komme til at virke som minimalpriser.

Derfor ville et frit boligmarked over hele landet være langt at foretrække. Det ville være i byggeriets interesse, det ville være i lejernes interesse. Det kan jeg love hr. Kaj Hansen for.

Wilhelm (VS):

Hvis hr. Kjærulff-Schmidt kendte noget til forholdene, så ville han vide, at det ikke kan nytte noget at tale om antallet af kommuner, der er uregulerede, og antallet af kommuner, der har lejeregulering. Det er korrekt, at det er ca. $\frac{3}{4}$ af kommunerne, der ikke har lejeregulering, men kendte han noget til forholdene, ville han også vide, at disse $\frac{3}{4}$ af kommunerne kun har under $\frac{1}{3}$ af lejerboligerne, at de store masser af lejerboliger findes i de regulerede områder. De steder, hvor man har kunnet ophæve reguleringerne, uden at det har ført til katastrofer for lejeniveauet, er jo de steder, hvor der har været befolkningsmæssig stagnation, hvor der altså ikke har været boligknaphed, som der har været i de store byer og i udbygningsområderne.

Man kan ikke deraf drage den konklusion, hr. Kjærulff-Schmidt drager, at bare man ophæver reguleringerne alle de andre steder, så vil det føre til samme rimelige niveauer osv., som man har i de uregulerede områder. Man kan tværtimod drage den konklusion, at når fremskridtspartiet ikke vil være med til at udsætte disse huslejeforhøjelsers ikrafttræden, så er det, fordi fremskridtspartiet ikke venter, at man ved at vente til oktober kan få endnu større huslejeforhøjelser til ejerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes med 137 stemmer mod 18; 1 medlem stemte hverken for eller imod.